Biefilmen

Biefilmen

Jerry Seinfeld gjør sitt inntog i animasjonsverden, men leverer bare tidvis opp mot sitt potensial. Biefilmen utføres uten forventet komisk sting.

Bee Movie
Steve Hickner, Simon J. Smith
DreamWorks Animation
2007
Paramount Home Entertainment
16:9 Widescreen (1.78:1)
Dolby Digital 5.1
87 min.
2

3

Beeviant

Genierklærte Jerry Seinfeld bidro til å definere 1990-tallet gjennom sin standupkomikk og Larry David-kreerte TV-serie. Så ble det slutt og Seinfeld har vært ute av rampelyset en del år. Nå dukker han opp igjen i kompaniskap med DreamWorks som manusforfatter og stemmegiver til *Biefilmen* ? en tidvis underholdende film, men som ikke kan hamle opp med forventningene Seinfeld trekker med seg.

TV-serien
Seinfeld ble legendarisk for å handle om ingenting i mer enn 10 TV-sesonger. Det samme kan sies om
Biefilmen, men i motsetning til TV-serien, oppleves filmen som tanketom og tidvis rett og slett meningsløs. Seinfeld avslører i et intervju på utgivelsens ekstramateriale at filmen ble stablet på beina som resultat av at tittelen,
Bee Movie (den doble betydningen blir borte i den norske oversettelsen), falt inn i hodet hans. Steven Speilberg likte tittelen og arbeidet med å bygge en historie rundt tittelen startet. Kanskje ikke det beste utgangspunkt for å lage en helaftens animasjonsfilm, men heter du Jerry Seinfeld, kan gull skapes fra gråstein. Bare så synd at dette ikke er tilfelle med
Biefilmen.

I filmen introduseres vi for Barry B. Benson (Seinfeld) som ikke er fortrolig med bienes livsløp. Istedenfor å gå den forventede vei etter en hektisk bieutdanning, beslutter han å gå sin egen vei og utforske verden utenfor kuben. Der oppdager han at menneskene utnytter bienes honningproduksjon til egen nytte. I harnisk bestemmer han seg for å saksøke menneskeheten for deres urett overfor biene. Underveis blir han venner med blomsterhandleren Vanessa Bloome

(Rene Zellweger). Sammen kjemper de bienes kamp og beviser at en liten bie kan velte stort lass, bare pågangsmot og tro på seg selv er til stede.

Til tross for at Seinfeld står oppført blant manusforfatterne, er det historien som er filmens svakeste punkt. Premissene for historien er så tynne at jeg blir aldri skikkelig engasjert i hvordan det går med Barry og hans kamp for bienes sak. Jeg er heller ikke spesielt interesser i Barry som karakter og synes han er noe anonym i forhold til å bære filmen. Historien byr også på noen logiske svakheter, så som når Barry bryter bienes taleforbud og tar kontakt med mennesker uten at det får noen følger for ham. Kanskje ikke noen stor sak, men det bidrar til å dra helhetsinntrykket ned.

Med Seinfeld på laget er det selvsagt en del morsomme øyeblikk også. Enkelte blir borte i den norske versjonen, men ser du originalversjonen kan du more deg over en rekke replikkvekslinger som har god gammel Seinfeld-standard. Min favorittscene er når Barry setter et helt flycrew ut av spill kun ved sitt blotte nærvær. Hans for klaring av forløpet er ubetalelig. Jerry Seinfeld har aldri vært en stor skuespiller i mine øyne og jeg blir ikke nevneverdig imponert over innsatsen hans som stemmegiver. I motsetning leverer Chris Rock bedre varer som myggen Mooseblood, som er svært underholdende med sin energiske, men slentrende stil. Den norske versjonen greier ikke å hamle opp med originalen, men leverer på det jevne.

DreamWorks har tidligere hevdet at animasjonens tekniske aspekter ikke er deres hovedfokus når det gjelder å produsere helaftens animasjonsfilmer. I et fåfengt forsøk på å distansere seg fra Pixars uovertreffenhet, har Katzenberg, Spielberg og Geffen hevdet at det er innholdet og ikke innpakningen som er i fokus. Problemet med
Biefilmen er bare at heller ikke innholdet holder mål og følgelig blir man mer opptatt av animasjonen og designet, enn det man er når
Shrek eller
Madagaskar flimrer over skjermen i forrykende tempo.
Biefilmen er dialogtung, i sann Seinfeld-stil, og en utfordring for animatørene å opprettholde publikums oppmerksomhet gjennom karakterenes skuespill og mimikk. Her kommer staben til DreamWorks rett og slett ikke opp mot Pixars finslepne animatører ? å sette
Biefilmen opp mot Pixars samtidige produksjon
Rottatuille viser vesensforskjellen i kvalitet på både form og innhold.

Biefilmen er en skuffelse i mine øyne. Jeg hadde høye forventninger til Seinfelds manusarbeid som overhode ikke innfris. Hadde bare innholdet hatt høyere kvalitet, kunne jeg har levd med mannens stivbente skuespillerprestasjon. Nå sitter jeg skuffet tilbake og krysser fingre for at DreamWorks? neste prosjekt,
Kung-Fu Panda, kan få skuta på rett kjøl igjen.

Utgivelsen:

Biefilmen ser flott ut og holder forventet bilde- og lydkvalitet. Det er særlig bildet som imponerer med en sylskarp gjengivelse av bieuniverset.

Det øvrige innholdet på DVD-utgivelsen er mer variert. Vi blir stilt overfor en rekke smådokumentarer som i hovedsak handler om stemmegivningen og produksjonens tekniske aspekter. Bare mildt interessant.

Kommentarsporet hadde jeg visse forventninger til. Nok en mulighet for Seinfeld å boltre seg, men nok en gang sitter jeg skuffet tilbake. Sporet domineres av intern vitsing som verken er morsomt eller informativt for oss på utsiden. Ennå en gang får jeg følelsen av at kommentarspor lages som et rent pliktløp for å fylle utgivelsen med innhold. Skuffende.

Biefilmen når aldri opp til potensialet bidragsyterne besitter og forblir en middelmådig film og utgivelse.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 03.06.08

Takk til Paramount Home Entertainment for anmeldereksemplar

Ja
beemovie_cover;